

Το Μέγα και Αγγελικό Σχήμα: Αγγελοειδές Σχήμα

[Ορθοδοξία](#) / [Ορθόδοξος Μοναχισμός](#)

[Νικόλαος Τσολούφης, Πτυχιούχος Ανώτατης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης](#)

Το Αγγελοειδές Σχήμα, σύμφωνα με τον όσιο Ιουστίνο, τον φιλόσοφο του Αγίου Πνεύματος, είναι ένα Σχήμα ενός τρόπου ζωής των Μοναχών, οι οποίοι ζουν έναν ιδιαίτερο τρόπο ζωής, τελείως ξεχωριστό από τον τρόπο που ζουν γενικά οι άνθρωποι. Συμπεριφέρονται όπως οι άσαρκοι Άγγελοι που βρίσκονται ενώπιον του Θεού. Ζουν έναν Αγγελικό τρόπο ζωής, που έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Το σύνολο από τα ιδιαίτερα αυτά χαρακτηριστικά είναι οι σταθερές ορίζουσες του Μοναχισμού.

Οι ορίζουσες αυτές είναι εκείνες που χαρακτηρίζουν και τους Ασωμάτους Αγγέλους :

α. Η Παρθενία: όπως οι Άγγελοι, ούτε νυμφεύονται, ούτε παντρεύουν άλλους έτσι και οι Μοναχοί, ενώ από τη φύση τους έχουν την κλίση και την ικανότητα να νυμφευτούν, υπερβαίνουν αυτοπροαιρέτως τη φυσική αυτή κλίση τους και παραμένουν άγαμοι για τη Βασιλεία των Ουρανών.

β. Η Απόλυτη Υπακοή: Οι άγγελοι υποτάσσονται απόλυτα στις Ανώτερες Αγγελικές Τάξεις και Εκτελούν τις Εντολές πρόθυμα και Λειτουργούν «ως πυρός φλόγα». Το

ίδιο και ο Μοναχός υπακούει έως θανάτου στον Ανάδοχο πνευματικό του Πατέρα. Αποδιώχνει τη δυσπιστία που φέρνουν οι δαίμονες και η οποία ψυχραίνει τη προθυμία της υπακοής. Επίσης θεληματικά καταργεί τη δική του διάκριση που από τη φύση του έχει, για την ανώτερη πράξη της ταπείνωσης τη υπακοής.

γ. Η Αδιάλειπτη Λατρεία του Θεού, με την Προσευχή, και, την Πρόθυμη Διακονία, είναι ακόμη μια σταθερά ορίζουσα του Αγγελικού Σχήματος. Όπως οι Άγγελοι διαμενουν στα Ουράνια Κατοικητήρια όπου «μοναί πολλαί εισίν», έτσι και οι Μοναχοί μένουν μέχρι θανάτου στη Μονή τους, που είναι τόπος ιδιαίτερος του Θεού. Η Αποταγή όλων των φυσικών θελημάτων και ψυχικών κλίσεων, και η παράδοση της ψυχής και του σώματος στο Θεό. Και η Παράδοση αυτή στο Θεό της ψυχής., του σώματος και της περιουσίας, γίνεται στον ειδικό διαχειριστή που είναι ο Ανάδοχος Γέροντας. Η Απόλυτη Υποταγήδίνει οντότητα και αξία στην Αποταγή επειδή Αποταγή χωρίς Υποταγή είναι μάταια και ανωφελή και δεν αποτελεί μοναχική ιδιότητα. Όσα αναφέραμε πιο πάνω, είναι οι σταθερές ορίζουσες του Μοναχικού Σχήματος. Υπάρχουν και άλλες ορίζουσες ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, αλλά εδώ σημειώθηκαν οι κυριώτερες.

Η Αγγελική αυτή Ζωή, σύμφωνα με τον όσιο Ιουστίνο, τον φιλόσοφο του Αγίου Πνεύματος, ονομάζεται Σχήμα και για έναν ακόμα λόγο: *«έχει ορίζουσες και καθορίζουν τον τρόπο της Λειτουργίας της, τους Όρους, τους Κανόνες των Συνόδων που έχουν εκδοθεί ειδικά για τη ρύθμιση της μοναχικής ζωής»*. Οι Ιεροί Κανόνες με την υπερχιλιετή ηλικία τους είναι οι σταθερές ορίζουσες του Σχήματος του Αγγελικού. Η Ακολουθία της Κουράς είναι η έκφραση των Ιερών Κανόνων, επειδή πραγματοποιεί τις εντολές τους. Εκείνος, λοιπόν, που θέλει να ζήσει όπως οι Άγγελοι στον Ουρανό, πρέπει να προσφύγει στην Εκκλησία να του ανοίξει την είσοδο για μια τέτοια ζωή, επειδή μόνο η Εκκλησία έχει αυτή την εξουσία. Μόνος του κανείς,, όσο και να ασκητεύει, τίποτε δεν κατορθώνει. Η Εκκλησία είναι ο Διαχειριστής της Αγγελικής Ζωής, που πραγματοποιείται με το υλικό σώμα, και από αρχαιοτάτων χρόνων υπάρχουν Κανόνες και Σταθερές ορίζουσες που προσδιορίζουν τη Φύση του Αγγελικού Σχήματος.

Και ακριβώς, κατά την μαρτυρία του γέροντος Εφραίμ του Καθηγούμενου της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου του Αγίου Όρους, σε συνέντευξη του στην Πεμπτούσια, στις 11 Απριλίου 2021, προσδιορίζει απτά το τι είναι το Μέγα Σχήμα, ο Μεγαλόσχημος τι επιτυγχάνει, και τι παίρνει; Παίρνει τα όπλα προς καθάρσεις των δαιμονικών οχυρωμάτων *«... όν προσεκαλέσω είς τόν πνευματικόν σου νυμφῶνα, καὶ καταξίωσον αὐτόν εἶναί σου όσίανδούλον. Σόφισον αὐτόν, καὶ ἐπίχε εαὐτώ τήν παρὰ τοῦ ἡγεμονικοῦ σου Πνεύματος χάρι καὶ σύνεσιν....»*.

Το ότι έρχεται ένας Μοναχός εδώ, έρχεται από αμαρτωλός να γίνει δίκαιος κι έτσι είναι. Αλλά μέχρι να γίνει δίκαιος έχει πολλά εμπόδια, έχει πολλά προβλήματα, έχει πολλούς πειρασμούς και πρωτίστως είναι η παρουσία των δαιμόνων. *«... Ενίσχυσον αὐτόν είς τόν κατά τοῦ άοράτου έχθροῦ πόλεμον· τὰς έκτῆς σαρκὸς ἐπαναστάσεις, τῆ κραταιᾷ δυνάμει σου κατάβαλε...»*.

Και χρειάζεται ο άνθρωπος που είναι σταθερός να γίνει μεγαλόσχημος, για να μπορέσει με αυτήν την ιδιότητα, να ελκύσει την χάριν του Θεού, ώστε να μπορέσει να αντιμετωπίσει τον διάβολο και τα τάγματα του, αλλά να αντιμετωπίσει και τον παλαιό άνθρωπο. *«Δὸς αὐτῇ εύαρεστεῖν Σοι είς αἴνεσιν καὶ δοξολογίαν άδιάλειπτον, είς ὕμνους εύκαίρους, είς εύχὰς εύπροσδέκτους, είς βουλήν όρθήν, είς καρδίαν ταπεινήν, είς πρᾶξιν ζωῆς καὶ πραότητος καὶ άληθείας. Καταξίωσον αὐτόν εύαρεστεῖν σοι έν πραότητι, έν άγάπη, έν τελειότητι, έν έπιστήμη, έν άνδρεία, καὶ προσφέρειν Σοι ὕμνους, καὶ δοξολογίας, καὶ εύχὰς είς όσμὴν εύωδίας. Τελείωσον αὐτοῦ τήν ζωὴν έν όσιότητι καὶ δικαιοσύνη, ίνα, άδιάστατον καὶ άκηλίδωτον τήν είς Σε ἔχουσα ένωσιν, καταξιωθῆ τῆ ζέπουρανίου σου Βασιλείας»*.

Το ότι πρόκειται για μίμηση του Αγγελικού τρόπου ζωής, πολλές φορές το

αναφέρει η Ακολουθία της Κουράς: 'Ερώτησις: «Ποθεῖς ἀξιωθῆναι τοῦ Ἁγγελικοῦ Σχήματος, καὶ καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν Μοναζουσῶν;». » ... Χαρίτωσον αὐτὴν ἀγρυπνοῦσαν, ἐργαζομένην, καθεύδουσαν, ἀνισταμένην, ἐ ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς, ἀγγελικῶς ἐνοπτριζεσθαί Σε ἐ νκαθαρᾶ καρδίᾳ, καὶ προσκυνεῖν Σε τὸ μόνον ζῶντα καὶ ἀληθινὸν Θεόν, εἰς χαρὰν αὐτῆς ἀνεκκλήτητον ...». «.. συ εκ προθέσεως θελεις τον αρραβώνα του μεγάλου και Αγγελικού Σχήματος». «...και ενδύσηται την των Αγγέλων αφθαρσίαν».

Ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος, όταν ερμηνεύει το τι είναι ο Μοναχός, αρχίζει με τον παραλληλισμό του Μοναχού και των Αγγέλων: «Χριστιανός ἐστιν, μίμημα Χριστοῦ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνθρώπων, λόγοις, καὶ ἔργοις, καὶ ἐννοίᾳ εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα ὀρθῶς καὶ ἀμέμπτως πιστεύων ...**Μοναχός ἐστιν τάξις καὶ κατάστασις ἄσωμάτων ἐν σώματι ὑλικῷ καὶ ῥυπαρῷ ἐπιτελουμένη.** Μοναχός ἐστιν ὁ μόνον τῶν τοῦ Θεοῦ ἐχόμενος ὄρων καὶ λόγων, ἐ νπαντὶ καιρῷ, καὶ τόπῳ, καὶ πράγματι. Μοναχός ἐστιν· βία φύσεως διηνεκῆς, καὶ φυλακῆ αἰσθήσεων ἀνελλιπῆς. **Μοναχός ἐστιν ἡγνισμένον σῶμα, καὶ κεκαθαρμένον στόμα, καὶ πεφωτισμένος νοῦς.** Μοναχός ἐστιν κατώδυνος ψυχὴ ἐν διηνεκεῖ μνήμη θανάτου ἀδολεσχοῦσα, καὶ ὑπνώπτουσα, καὶ γρηγοροῦσα.». (Λόγος Α', ι')

[Διαβάστε ἐδῶ ολόκληρη τὴν μελέτη](https://bit.ly/3FjundC)

<https://bit.ly/3FjundC>